

مدل پیشنهادی ارتقا اعضای هیئت علمی برای بررسی توانمندی‌ها و

عملکرد اعضای هیئت علمی در بعد پژوهشی/ فناوری

کلیات پیشنهاد

متأسفانه در مدل جاری و نگاه کلی حاکم بر آیین‌نامه ارتقا اشکالات بنیادینی است که تحقق اهداف و آرمان‌های مندرج در برنامه توسعه جامع علمی کشور را به سختی محقق می‌کند. از طرف دیگر تغییر بنیادین و اساسی و تولید یک آیین‌نامه جدید دشوار و پیاده‌سازی یکباره آن سخت می‌باشد؛ لذا پیشنهاد می‌گردد هم‌زمان با اصلاحات و رفع اشکالات آیین‌نامه موجود، مسیر دومی با نگاه تغییرات بنیادین به عنوان متمم مصوب گردد و به وزارت بهداشت و دانشگاه‌های وابسته اجازه داده‌شود به صورت موقت تعدادی از ارتقا‌های خود را با این مکانیسم انجام و به تدریج با شناسایی محدودیتها، اشکالات و البته نقاط قوت آن، راه را برای تغییرات هدفمند، مستمر و تدریجی در آینده فراهم نماید.

بر این اساس پیشنهاد می‌گردد در کنار آیین‌نامه جاری و به صورت یک متمم و در قالب یک مسیر دوم برای بررسی صلاحیت‌های علمی اعضای هیئت علمی به وزارت بهداشت این مجوز داده‌شود که اگر عضو هیئت علمی علاقمند بود بتواند از این مسیر نیز مدارک خود را برای ارزیابی به هیئت ممیزه ارائه نماید. این مسیر می‌تواند جایگزینی برای ارزیابی صلاحیت‌های فرد در ماده ۳ (پژوهش) و قسمتی از ماده ۱ (فرهنگی) باشد.

متن پیشنهادی جهت تصویب در شورای عالی انقلاب فرهنگی

به وزارت بهداشت-درمان و آموزش پزشکی این مجوز داده‌می‌شود تا در هیئت ممیزه مرکزی، شیوه-نامه‌های لازم را مصوب و به دانشگاه‌های تحت نظر اجازه داده‌شود که در صورت درخواست عضو هیئت علمی، شیوه محاسبه صلاحیت‌ها و امتیازات ایشان در ماده ۱، ۳ بر اساس مدل پیوست محاسبه گردد.

ایرادات مدل جاری

در حال حاضر مدل و ابزارهای سنجش توانمندی‌ها و عملکرد اعضای هیئت علمی جهت ارتقا رتبه دارای ایرادات بنیادینی است که شاید در قالب فعلی امکان رفع همه‌جانبه آنها فراهم نباشد. به صورت خلاصه اهم ایرادات خصوصاً در موارد مربوط به شان هیئت علمی و عملکرد پژوهشی و فن‌آورانه به شرح زیر خلاصه گردیده‌است:

۱. عدم وجود یک ساختار مفهومی جامع که تمامی ابعاد وظایف هیئت علمی را به صورت یکپارچه در نظر داشته‌باشد؛ به عبارتی ممکن است یک فرد در مواد مختلف امتیاز لازم را کسب نماید ولی در نگاه کلی شان لازم برای ارتقا را کسب نکرده‌باشد. لذا باید یک ساختار مفهومی منسجم برای تدوین آیین‌نامه ارتقا داشت و تضادها و گسست‌های بین آموزش، پژوهش، شان هیئت علمی و اثرگذاری اجتماعی وی را مرتفع نمود

۲. عدم امکان توجه کافی به تفاوت بین رشته‌ها و تخصص‌ها؛ قطعاً داشتن یک آیین‌نامه کلی یکپارچه با توجه به مدل مدیریت کشور ضروری است اما قطعاً مصادیق و مفاهیم عینی منطبق بر بندهای آیین‌نامه باید تفاوت بین رشته‌ای را در نظر بگیرد. به عنوان مثال قطعاً مسئولیت‌پذیری اجتماعی در تمامی رشته‌های باید متبلور باشد ولی این مفهوم عالی برای یک مهندس، یک متخصص در رشته‌های علوم پایه و یا علوم اجتماعی و یک متخصص بالینی تفاوت‌های زیادی دارد که تاکنون به خوبی به آنها پرداخته نشده‌است.

۳. توجه و اهتمام زیاد به کمیت در مقابل کیفیت؛ متأسفانه در آیین‌نامه فعلی برای عینی کردن اندازه‌گیریها و کاهش اعمال نظر شخصی از سوی تیم ارزیاب، مدلی طراحی شده که به کمیت‌های بسیار بیش از کیفیت‌ها بها می‌دهد. لذا لازم است در عین تولید ابزارهای تقریباً عینی، اهتمام وافی به کیفیت‌ها داده‌شده و مسیر موجود تعدیل گردد.

۴. عدم امکان ارزیابی دقیق پرونده‌ها به دلیل مدل بررسی پرونده‌ها؛ به خصوص در دانشگاه‌های کوچک که متخصصین هم‌تراز کافی برای بررسی پرونده تمامی تخصص‌ها وجود ندارد ممکن است ارزیابی‌ها از دقت لازم برخوردار نباشد. همچنین حجم بسیار سنگین پرونده‌ها و ضرورت تجمیع انبوهی از مستندات به صورت کاغذی و یا الکترونیک باعث می‌شود هم عضو هیئت علمی و هم هیئت ممیزه‌ها و کمیته‌های ذیل آن با یک معضل بسیار جدی مواجه شده و نارضایتی، زمانبر بودن و افت کیفیت ارزیابی از تبعات جدی مدل حاکم است. این در حالی است که سامانه‌های ملی و بومی علم‌سنجی و همچنین

ابزارهای بین‌المللی به سادگی می‌توانند سوابق علمی عضو هیئت علمی را ارایه نمایند و جایگزین شیوه قدیمی جمع‌آوری مستندات گردد.

۵. نیاز به افزایش شفافیت فرایندها و مستندات؛ متأسفانه با توجه به حجم سنگین ارزیابی‌ها، امکان افزایش شفافیت و پایش غیرمستقیم عملکرد اعضای هیئت علمی و هیئت ممیزه‌ها به سادگی مقدور نیست. به همین دلیل گاه نتایج حاصل از این ارزیابی‌ها با خطاهایی روبرو می‌شود. حل این مشکل تنها با ساده‌سازی و روان نمودن فرایندها و ایجاد سامانه‌هایی برای بالا بردن شفافیت است تا هر فرد بداند که مستندات ارایه شده در سطح کشور به خوبی قابل رصد خواهد بود و لذا به دقیقترین شکل ممکن عملکرد و صلاحیت‌های خود را مندرج و مستند نماید.

به جهت رفع این مشکلات لازم است مدلی ساده، کارا، با کمترین بروکراسی، منطبق بر حداکثر شاخص‌های عینی طراحی گردد و از یک ساختار مفهومی استفاده و از ابعاد مختلف عملکرد عضو هیئت علمی مورد سنجش قرار گیرد.

برای منظور، مدل شش وجه‌ای زیر پیشنهاد می‌شود که شش ورودی، سه کلان روند و شش خروجی دارد که البته در آیین‌نامه ارتقا بایست شش وجه خروجی مد نظر قرار گیرد. به عبارتی پیشنهاد می‌گردد پرونده ارتقا هر عضو هیئت علمی از شش وجه: ۱) سرآمدی و مرجعیت علمی، ۲) رهیافت همگرایی علوم، ۳) پاسخگویی اجتماعی، ۴) درخشش بین‌المللی، ۵) دانشگاه خرده‌محور و حکمت بنیان، ۶) آمایش سرزمینی و ماموریت‌گرایی مورد ارزیابی قرار گیرد و مشخص شود که در چند وجه از این شش حیطه صلاحیت‌ها و توانمندی‌های قابل قبول را کسب کرده‌است.

البته در کنار این مورد، بایست به صورت کیفی و با کاهش بروکراسی سعی نمود به صورت کلان توانمندی‌های فرد مورد بررسی قرار گیرد و تنها به کسب امتیاز در مواد مختلف بسنده ننمود.

نمودار ۱: مدل شش وجه‌ای ارزیابی عملکرد یک موسسه و یا عضو هیئت علمی^۱

با توجه به این توضیحات پیشنهاد می‌شود که صلاحیت‌های عضو هیئت علمی در سه بند بررسی گردد:

۱. ارزیابی کلی صلاحیت‌ها و جایگاه تحقیقاتی عضو هیئت علمی: تحلیل کلی رزومه فرد بر اساس اطلاعات عینی قابل دستیابی به صورت مکانیزه و جایگزینی این شاخص‌ها با مستندات گسترده‌ای که هر عضو هیئت علمی باید با گذاشتن وقت زیاد جمع‌آوری و با سختی‌های زیاد توسط کمیته‌های منتخب و تخصصی و حتی هیئت‌مميزه بررسی می‌گردند، در حالی که به دلیل پیچیدگی‌های آیین‌نامه‌ای، دقت و کیفیت ارزیابی‌ها را با دشواریهایی مواجه ساخته‌است. این موارد اختصاصاً جایگزین جزئی از ماده ۳ آیین‌نامه ارتقا فعلی خواهد بود.

۲. ارزیابی تخصصی تولیدات برتر: متقاضی ارتقا از بین کل تولیدات علمی خود، تعداد بسیار محدودی را شخصاً انتخاب می‌نماید و کمیته‌های مرتبط به فرآیند ارتقا به صورت بسیار تخصصی این مستندات

عطاءاله پورعباسی، زهرا خیری، سید حسن امامی رضوی، شهرام یزدانی، حسین قنبری، علی اکبر حق دوست؛ الگوی شش وجهی تعالی دانشگاهها؛ ضامن تعالی نظام سلامت در راستای تحقق گام دوم انقلاب اسلامی، طب و تزکیه، پاییز ۱۳۹۹، دوره ۲۹، شماره ۳. صفحه ۱۷۱ تا ۱۸۲

محدود را ارزیابی می‌کند. به عبارتی با کاستن از حجم مستندات مورد ارزیابی که باعث کاهش عمق بررسی تخصصی می‌شود به مستندات منتخب بسنده نموده ولی در عوض امکان بررسی و تحلیل دقیق آن فراهم می‌گردد. این مورد نیز جایگزین قسمتی از ماده ۳ آیین‌نامه فعلی می‌شود.

۳. نقش آفرینی در حیطه‌های تعالی دانشگاه: مشخصاً تمامی مراکز علمی باید تلاش نمایند تا مفاهیم کلیدی نمودار فوق را محقق نمایند و اعضای هیئت علمی نیز باید موظف باشند تا زمینه تبلور آنها را فراهم کنند (مرجعیت علمی، همگرایی علوم، پاسخگویی اجتماعی، ماموریت محوری، حکمت‌بنیان نمودن دانشگاه و درخشش بین‌المللی). در این قسمت بررسی می‌شود که آیا عضو هیئت علمی چنین عملکردی را از خود نشان داده‌است یا خیر. نتایج این بررسی می‌تواند جایگزین قسمتی از ماده ۱ و ۳ در آیین‌نامه فعلی گردد.

الف) ارزیابی کلی صلاحیت‌ها و جایگاه علمی

در حال حاضر با مرور تک‌تک مقالات و مستندات مربوطه توسط کمیته‌های منتخب، تخصصی و هیئت ممیزه، سعی می‌گردد جایگاه علمی فرد ارزیابی و با ابزارهای سنجش نسبتاً پیچیده و لحاظ نمودن شروط متفاوت عملکرد متقاضی مورد ارزیابی قرار گیرد. این فرایند یعنی تدوین مستندات گسترده برای متقاضی بسیار سخت و وقت‌گیر و مرور آنها برای تیم‌های ارزیاب نیز زمان‌بر می‌باشد و در بسیار از مواقع فرصت کافی برای مرور محتوای مستندات و تحلیل دقیق آنها فراهم نمی‌گردد.

البته زمانی این شیوه ارزیابی مقالات و مستندات علمی تدوین شده که زیرساخت‌های لازم برای تحلیل کمیت و کیفیت تولیدات یک عضو هیئت علمی به شیوه مکانیزه وجود نداشته‌است. اما اکنون که بانک‌های اطلاعاتی نسبتاً دقیق ملی و بین‌المللی برای نشان دادن جایگاه علمی یک فرد وجود دارد، به نظر می‌رسد استفاده از ابزارهای گذشته شاید کمتر جایگاه داشته‌باشد.

با توجه به این توضیحات پیشنهاد مشخص آن است که در ارزیابی کلی تولیدات پژوهشی یک عضو هیئت علمی به سامانه‌های موجود مراجعه و یا از پایگاه اسکوپوس و یا از سامانه علم‌سنجی استفاده گردد و بر اساس معیارهای زیر جایگاه علمی وی مشخص و در صورت تایید ورود به سایر اجزا فراهم گردد. معیارهای کلی پیشنهادی به شرح زیر است:

عنوان	حداقل مورد نظر	فرمول محاسبه امتیاز	توضیحات
اچ ایندکس	حداقل مورد انتظار برای بالینی، علوم پایه و علوم دارویی جهت ارتقا از استادیاری به دانشیاری به ترتیب ۳ و ۴ و ۵؛ و برای ارتقا به استادی به ترتیب ۵، ۷ و ۹ است. اعداد مذکور برای هیئت علمی پژوهشی در مقطع دانشیاری به اضافه ۲ و در مقطع استادی به اضافه ۳ خواهد بود.	عدد اچ منهای ۳، ضربدر ۱۰ برای بالینی، ضربدر ۸ برای علوم پایه و ضربدر ۷ برای علوم دارویی برای هیئت علمی پژوهشی منهای ۵ خواهد شد.	این مدل کل مستندات بسیار حجیم و رایج در پرونده ارتقا اعضای هیئت علمی را حذف می‌نماید. با توجه به دشوارتر بودن انتشار مقاله در رشته‌های بالینی و همچنین مسئولیت متفاوت ایشان، سعی گردیده به انتشارات ایشان وزن بیشتری داده شود.
انتشار مقالات در مجلات Q1 & Q2	برای دانشیاری حداقل ۲ مقاله (حداقل در یکی از آنها نویسنده مسئول یا نویسنده اول) و برای استادی حداقل ۵ مقاله (حداقل در دو تا از آنها نویسنده مسئول یا نویسنده اول) در مجلات سطح یک و دو باشد. تعداد کل مقالات مذکور برای هیئت علمی پژوهشی به اضافه ۳ و برای نویسنده مسئول یا اول به اضافه ۲ خواهد بود.	تعداد مقالات منتشر شده در این سطح ضربدر ۲ و اگر نویسنده اول یا مسئول بود ضربدر ۵ می‌شود	باعث توجه خاص به کیفیت به جای کمیت می‌شود. از آنجایی که حد نصاب برای تبدیل مجلات به مجلات برتر علمی در سطح دنیا کاملاً وابسته به میزان انتشارات هر رشته است در نتیجه به صورت خودکار رشته‌های بالینی با انتشارات محدود در مقایسه با رشته‌های پر استناد مقایسه مطلوبی خواهند داشت.
درصد خوداستنادی	درصد خوداستنادی بین ۶ تا ۲۵ درصد باشد. کمتر از ۶ درصد نشان دهنده عدم اتصال محتوایی مقالات متقاضی و درصد بیش از ۲۵ درصد نشان از عدم دیده شدن کافی و استناد سایرین به مقالات متقاضی است.	برای این مورد امتیاز خاصی در نظر گرفته نمی‌شود و فقط به عنوان یک آیتم شرطی است که خوداستنادی فرد در دامنه قابل قبولی باشد. درصد کمتر از ۵ می‌تواند نشان دهنده پراکنده کاری فرد در امر پژوهش باشد به شکلی که فرد نتوانسته به مقالات خود استناد حداقلی داشته باشد و بالاتر از ۲۵ بودن نیز نشان دهنده self-citation زیاد است.	
ارتباط معنای کلیدواژه اصلی تحقیقات متقاضی	بر اساس نقشه ترسیمی حیطه‌های تحقیقاتی متقاضی باید ۵ کلیدواژه اصلی وی به هم مرتبط و با تخصصی اصلی ایشان رابطه داشته باشد.	برای این مورد امتیاز خاصی در نظر گرفته نمی‌شود و فقط به عنوان یک آیتم شرطی است انتظار می‌رود کلیدواژه‌های انتخابی در مقالات یک فرد به شکلی باشد که هم مرتبط به رشته تخصصی فرد باشد و هم ارتباط مفهومی با یکدیگر داشته باشند. عدم وجود این ارتباطات می‌تواند شائبه نویسنده میهمان (guest author) را بالا ببرد.	
خطاهای پژوهشی بارز	در صورت بروز هر تخلف بارز تحقیقاتی و پژوهشی که منجر به توییح در کمیته اخلاق دانشگاه شده باشد از جمع امتیازات پژوهشی وی بین ۵ تا ۳۰ امتیاز کسر می‌شود. عدد ۳۰ مربوط به مواردی است که مقاله وی از سایت‌های اصلی بین‌المللی و یا ملی حذف شده باشد و عدد ۵ مربوط به زمانی است که تخلف وی تایید و حداقل مجازات در کمیته اخلاق برای وی در نظر گرفته شده باشد.		

ب) ارزیابی تخصصی تولیدات علمی برتر

به جهت گرایش به کیفیت و پرهیز از کمیت‌گرایی، از فرد متقاضی خواسته‌شود به جای ارایه کل مقالات، برای دانشیاری ۳ و برای استادی ۵ مقاله برتر خود را گزینش نموده و به صورت خاص ارایه نماید. کمیته منتخب، تخصصی و هیئت ممیزه به صورت ویژه این مقالات را مورد ارزیابی قرار داده و توانمندی علمی ایشان را مشخص نماید. به عبارتی به جای بررسی حجم بسیار زیاد مقالات متقاضی که جایگاه و مشارکت وی در بسیاری از آنها اندک است، تنها مقالاتی با دقت و وسواس زیاد مورد ارزیابی قرار می‌گیرد که بتواند نشان دهد وی چه میزان تبحر و تعمق در حیطه علمی خود دارد. مقالات مذکور باید در بعد از ارتقا قبلی چاپ شده‌باشند و در صورت عدم تایید آنها، ارسال مقاله جایگزین به صورت موردی ممکن نیست و کل فرآیند ارسال مستندات باید از ابتدا شروع شود.

برای ارزیابی این مقالات لازم است همانند فرآیند ارزیابی مقالات برای انتشار در مجلات یک ابزار تنظیم و حداقل دو متخصص مرتبط این مقالات را کارشناسی و امتیاز دهند. دو متخصص مذکور می‌توانند از درون و یا خارج از دانشگاه انتخاب و فرایند را تحت نظارت کمیته‌های تخصصی انجام دهند. برای ارزیابی

در چک لیست مذکور باید مشخص گردد که برای دانشیار شدن، فرد به سطحی از توانمندی رسیده‌است که روش تحقیق را درک و بکار بسته است و برای استاد شدن به سطحی از توانمندی رسیده‌است که در رشته تخصصی خود صاحب‌نظر شده و قدرت ایده‌پروری و تحلیل یافته‌است.

برای اعضای هیئت علمی آموزشی، حداقل امتیاز لازم برای کسب دانشیاری در هر مقاله ارایه شده از مقیاس ۰ تا ۱۰ برابر ۵ و جمع حداقل ۱۸ از سه مقاله ارایه‌شده‌است؛ و برای استادی در هر مقاله حداقل ۶ و جمع ۳۵ است. امتیازات مذکور برای اعضای هیئت علمی پژوهشی در مقطع دانشیاری هر مقاله ۶ و مجموعاً ۲۰ و برای استادی، هر مقاله ۷ و مجموعاً ۳۸ است. چک لیست مربوطه در آیین‌نامه اجرایی تنظیم و به تصویب هیئت ممیزه مرکزی خواهد رسید.

ج) نقش آفرینی در حیطه‌های شش‌گانه تعالی

همانگونه که در مقدمه بیان گردید، شش وجه مختلف تعالی قابل طرح است و فرد برای دانشیار شدن باید نشان دهد که حداقل در یک حیطه و برای استاد شدن حداقل در دو حیطه اقدامات قابل طرح داشته و طبق چک لیست مربوطه می‌تواند عملکرد درخشانی از خود نشان دهد. چهار حیطه اول (سرآمدی و مرجعیت، همگرایی علوم، درخشش بین‌المللی، ماموریت‌گرایی) مرتبط به ماده ۳ و دو حیطه بعدی (پاسخگویی اجتماعی و یا حرکت به سمت دانشگاه حکمت بنیان) می‌تواند جایگزین قسمتی از امتیاز شرطی ماده ۱ گردد.

بعد از کسب حداقل‌ها، برای هر حیطه که فرد امتیاز لازم را کسب نموده، ۱۰ امتیاز در نظر گرفته شده و امتیازات چهار حیطه اول به امتیازات ماده ۳ و امتیازات اخذ شده از دو حیطه آخر به امتیازات ماده ۱ اضافه خواهد شد.

توضیحات	شاخص‌های قابل بررسی	حیطه
دارا بودن حداقل ۲ مورد از شش مورد مذکور کافی است	<p>۱. نویسنده مسئول و یا اول مقالاتی با سایشن بالا (به جز مقالات با تعداد بالای ۱۰۰ نویسنده): سه مقاله واجد شرایط که جمع سایش‌های آنها بالای ۱۵۰ باشد و هیچ کدام کمتر از ۳۰ باشد. برای اعضای هیئت علمی پژوهشی این اعداد به ترتیب ۲۰۰ و ۵۰ می‌باشد.</p> <p>۲. نویسنده کتب مرجع: منظور کتبی هستند که رفرنس امتحانی در سطح کشور بوده و یا توسط انتشارات بین‌المللی چاپ و منتشر شده و در کتابفروشی‌های الکترونیک در سطح جهان قابل جستجو و خریداری هستند. برای ورود فرد به لیست نویسندگان باید در نگارش حداقل یک فصل مشارکت و یا در لیست ویراستاران در کتاب نامبرده شده باشد. لازم به ذکر است کتابهایی که به صورت خاص متن پایان‌نامه و یا گزارش نهایی یک طرح تحقیقات باشند مورد تایید نیست و باید جنبه‌های کتاب مرجع بودن را داشته باشد.</p> <p>۳. نقش کلیدی در راه‌اندازی رشته و یا تخصص جدید به شکلی که در سطح کشور فرد به آن موضوع شهره و برد تخصصی بر آن صحنه بگذارد.</p> <p>۴. تئوری‌پروری: تولید مستند و بیان مطلبی که به شکل مشخص به اسم فرد در سطح کشور و یا جهان ثبت شده باشد.</p> <p>۵. کسب رتبه اول تا سوم در جشنواره‌های ملی مانند جشنواره رازی و یا جشنواره‌های بین‌المللی</p> <p>۶. شناسایی فرد به عنوان چهره‌ماندگار در کشور و یا دریافت لوح تقدیر از سوی وزیر یا مقام ارشد ملی به دلیل و مناسبت خاص علمی</p>	سرآمدی و مرجعیت

<p>دارا بودن حداقل ۲ مورد</p>	<p>۱. داشتن مدارک علمی در بیش از یک رشته تخصصی از جمله ارشد و یا دکترای علوم پایه و تخصص بالینی و MPH ۲. داشتن سابقه هدایت حداقل دو پایان‌نامه خارج از هیئت تخصصی اصلی خود به عنوان استاد راهنما اول یا چهار پایان‌نامه به عنوان استاد راهنمای غیر اول ۳. فعالیت حرفه‌ای در رشته و گرایش تخصصی خارج از حیطه اصلی خود حداقل به مدت ۲ سال؛ این مورد شامل مدیریت در حوزه‌های عمومی در سطح دانشگاه و یا کشور نمی‌شود و فرد باید نشان دهد که به عنوان مدرس، محقق، مشاور اصلی و موثر و یا مدیریت تخصصی در مراکز تحقیقاتی و مطالعاتی مرتبط کار نموده‌است ۴. مدیریت پروژه ملی که مساله محور بوده و تیم تحقیق از ترکیب تخصص‌های مختلف شکل گرفته‌باشد ۵. نگارش متن خاصی در قالب مقاله، کتاب و یا مستند مشابه که مفاهیم و ایده‌های خلاقانه و الهام‌گرفته از مفهوم همگرایی علوم را به شکل بسیار بدیع طرح و ثبت نموده و در توسعه علوم بین‌رشته‌ای تاثیرگذار باشد. در این بند فرد باید نویسنده اصلی بوده و سایر نویسندگان قبول نمایند که نقش کلیدی بر عهده متقاضی بوده‌است. از این بند برای هر مستند در سطح کشور بیش از ۲ نویسنده با رضایت سایر نویسندگان نمی‌توانند استفاده نمایند.</p>	<p>همگرایی علوم</p>
<p>دارا بودن حداقل ۲ مورد</p>	<p>۱. عضویت در هیئت مدیره انجمن‌های علمی بین‌المللی حداقل به مدت ۲ سال ۲. عضویت در هیئت تحریریه و سردبیری مجلات معتبر بین‌المللی حداقل به مدت ۲ سال (منظور مجلاتی داخلی که به زبان انگلیسی نمایه و در نمایه‌های اصلی حداقل به مدت ۴ سال می‌باشند نیز می‌شود) ۳. عضویت در کمیته‌های تخصصی و کارشناسی سازمان‌های بین‌المللی مانند سازمان بهداشت جهانی حداقل به مدت ۲ سال ۴. دعوت جهت تدریس در دانشگاه‌های خارج از کشور به عنوان مدرس مدعو در زمانی که محل اصلی کار در دانشگاه‌های داخل کشور بوده‌است. به عبارتی تدریس در زمان فرصت مطالعاتی و یا حضور تمام وقت در دانشگاه‌های خارج شامل این بند نمی‌شود. ۵. مشارکت فعال در هدایت حداقل ۲ دانشجوی تحصیلات تکمیلی خارج از کشور به عنوان استاد راهنما در زمانی که محل اصلی کار در دانشگاه‌های داخل کشور بوده‌است ۶. حداقل ارائه سه سخنرانی کلیدی در کنگره‌های بین‌المللی اصلی رشته تخصصی که در وبسایت کنگره‌ها با وابستگی سازمانی داخل کشور اسم ایشان درج شده‌باشد ۷. نفر اصلی و کلیدی تفاهم‌نامه‌های بین دانشگاه‌های داخل و خارج کشور که فرد به عنوان مسئول و متولی پیگیری امور مربوط به تفاهم‌نامه معرفی و حداقل ۲ سال تفاهم‌نامه با موفقیت اجرا شده‌باشد. مبنای موفقیت در پیاده‌سازی تفاهم‌نامه تایید کتبی معاونین آموزشی، یا پژوهشی و یا رئیس دانشگاه می‌باشد.</p>	<p>درخشش بین‌المللی</p>
<p>دارا بودن حداقل ۱ مورد</p>	<p>۱. مسئولیت و مشارکت مستقیم در تحقق ماموریت‌های واگذاری شده به دانشگاه به عنوان فرد اصلی با تایید کتبی معاونین آموزشی، یا پژوهشی و یا رئیس دانشگاه با فعالیت قابل قبول که توسط هیئت ممیزه این فعالیت در حد قابل قبول تشخیص داده‌شود ۲. هدایت پروژه‌های سنگین علمی اعم از تحقیقاتی، مشاوره‌ای و یا اجرایی مرتبط به ماموریت‌های واگذاری شده به دانشگاه ۳. پایه‌گذاری و ارائه خدمت خاص اعم از خدمات علمی و یا بهداشتی-درمانی در منطقه و استان به شکلی که با رفع نیاز مذکور رجوع مردم/بهره‌برداران به خارج از منطقه و استان کاهش چشم‌گیر یافته‌باشد و یا مرجع دریافت خدمات در سطح ملی شده‌باشد.</p>	<p>ماموریت- گرایی</p>

<p>دارا بودن حداقل ۲ مورد</p>	<p>۱. مدیریت و عضویت در هیئت مدیره انجمن‌های مردم‌نهاد/خیریه و انجمن‌های علمی مرتبط به تخصص به مدت حداقل ۲ سال</p> <p>۲. اجرای پروژه تحقیقاتی/مشاوره‌ای با بودجه انجمن‌های مردم‌نهاد/خیریه‌ها؛ حداقل بودجه چنین طرحی باید یک و نیم برابر بودجه حداکثری باشد که آن دانشگاه برای طرح‌های تحقیقات دانشجویان دکترای تخصصی در نظر می‌گیرد.</p> <p>۳. مشارکت فعال و کلیدی در فعالیتهای شاخص مانند اردوهای جهادی که مرتبط به تخصص فرد است به مدت حداقل ۲ سال</p> <p>۴. تولید حداقل ۵ مستند علمی اعم از کتب یا مقالات عمومی و برنامه‌های چندرسانه‌ای مرتبط به تخصص فرد که برای عموم مردم و یا گروه‌های خاص تنظیم شده‌است از جمله صحبت در برنامه‌های صدا و سیمای استانی و کشوری</p> <p>۵. ارایه خدمت به صورت تمام وقت جغرافیایی ویژه متخصصین بالینی برای حداقل ۴ سال آخر متصل به زمان ارتقا یا ۵ سال منفصل در فاصله بین دو ارتقا</p> <p>۶. عضویت در شوراها و کمیته‌های غیر تخصصی در منطقه و استان مانند شورای فرهنگ عمومی، شورای شهر، شورای برنامه‌ریزی و موارد مشابه بدون دریافت حقوق و مزایای ثابت حداقل به مدت ۲ سال</p>	<p>پاسخگویی اجتماعی</p>
<p>دارا بودن حداقل ۲ مورد</p>	<p>۱. تدوین و هدایت برنامه‌های کلان در سطح دانشگاه و یا فراتر از آن که در جهت حرکت به سمت حکمت‌بنیان نمودن نظام آموزش عالی اثرگذار بوده‌است.</p> <p>۲. تولید محتوا برای کارگاه‌های مرتبط، نگارش کتب و مقالات موثر و خاص، ضبط برنامه‌های ترویجی و آموزشی و موارد مشابه. تعداد و حجم مطالب تولید شده. نکته مهم در این ارزیابی‌ها کیفیت و سرآمدی و بدیع و اثرگذاری تولیدات و نه حجم مستندات است و چه بسا یک کتاب کوچک بتواند امتیاز لازم را کسب ولی دهها مقاله تایید لازم را نداشته‌باشد.</p> <p>۳. انجام حداقل ۲ مطالعه و یا تحقیق که یافته‌های آن برای حرکت به سمت دانشگاه حکمت‌بنیان به صورت موثری قابل استفاده باشد.</p> <p>۴. مدیریت کرسی‌های آزاداندیشی و هدایت حداقل ۳ برنامه که با استقبال عموم دانشجویان و اساتید روبرو بوده و محتوای آن در وب‌سایت دانشگاه درج و قابل دستیابی باشد.</p> <p>۵. هدایت حداقل ۲ پایان‌نامه دانشجویی به عنوان استاد راهنمای اول با موضوعات مرتبط به مفاهیم حکمت‌بنیان نمودن دانشگاه</p> <p><i>تبصره: هر گونه تخلف ثبت شده در پرونده اداری و استخدامی عضو هیئت علمی در هر سطحی باعث خواهد شد که ایشان نتواند از این بند استفاده نماید.</i></p>	<p>حرکت به سمت دانشگاه حکمت- بنیان</p>

جمع‌بندی نهایی

با توجه به توضیحات فوق، یک عضو هیئت علمی می‌تواند از مسیر جایگزین برای ارتقا استفاده نماید. در صورت استفاده از این مسیر، امتیازات کسب شده از بندهای الف، ب و ج جایگزین کامل امتیازات ماده ۳ آیین‌نامه فعلی شده و بندهای شرطی آن جایگزین بندهای شرطی فعلی خواهد شد.

همچنین امتیازات کسب شده از دو حیطه آخر بند ج (پاسخگویی اجتماعی و دانشگاه حکمت بنیان) به امتیاز فرد در ماده ۱ اضافه خواهد شد.

همچنین داشتن امتیاز حداقلی از یکی از حیطه‌های شش‌گانه بند ج برای ارتقا به دانشیاری و دو حیطه برای استادی به صورت شرطی در کل آیین‌نامه ارتقا لحاظ خواهد شد.